

RECHT OP DE MAN AF: BERNARD BROUWER, BREDA

Deze keer trok ik afgelopen zomer aan de bel bij een bekende overnachtfond-speler uit het Brabantse Breda, Bernard Brouwer. Toen nog niet wetende dat hij hoog ging scoren op de nationale Marathon kampioenschappen. Later in het seizoen daar specifiek een reportage over van Johan Hamstra.

Bernard: "In het begin van mijn duivensport in de 70 kreeg ik dan mijn eerste duifjes waarmee ik als jeugdlid van de CC Breda met mijn eigen duiven mocht gaan deelnemen aan de vluchten. Mijn vader Huub (Bart), speelde die tijd al samen met mijn ome Anton onder de naam H. Brouwer. De vreugde was natuurlijk groot als ik als jeugdlid de eerste duif pakte van een vlucht en ik trots als een pauw rondliep. Uit die tijd waarin ik bij de jeugdbond speelde zijn nog maar weinig liefhebbers over die bij de jeugd begonnen waren helaas. Op mijn 18de verjaardag ben ik dan zelfstandig lid geworden van de C.C. Breda met voor die tijd nog ruim 6 á 7 honderd leden. Eenmaal getrouwd met mijn vrouw Petra, welke in begin nog niet buiten durfde te komen als er duiven op het erf liepen, omdat ze hier bang van was. Heeft ze dit gelukkig overwonnen en is ze nu een van de drijfveren achter mijn inmiddels fanatiek en met redelijk succes beoefende hobby mag ik wel zeggen in "De Duivensport" ingeburgerd". U begrijpt dat ik het vuur aan de schenen ga leggen bij Bernard met de inmiddels 15 bekende vragen...

Wat is het eerste waar je aan denkt als je wakker wordt?
"Nou eerlijk gezegd eerst aan een bakkie koffie, daar hecht ik veel waarde aan. Voorheen kroop ik dan vrij snel achter de computer, ik was namelijk secretaris van onze vereniging. Mijn dag bestaat uit grote lijnen uit de zorg voor mijn duiven, daar hoef ik eigenlijk niet bij het opstaan over na te denken. Als het erg vroeg licht is gaan de duiven om 05.30 uur los maar dat veranderd begrijpelijkerwijs als het aantal uren daglicht weer af neemt. Eigenlijk ben ik een en al duif".

Wat is je favoriete sport/hobby beoefening naast de duivensport?
"Ik kijk graag voetbal via die Ziggo kanalen en dan met name naar PSV Daarnaast zijn onze vakanties naar Thailand een happening. We gaan al 13 jaar daarnaar toe en altijd in de maand januari. De laatste jaren spelen we ook mee met de Pattaya hokraces, je gaat op vakantie en belandt weer in de duivensport maar wel met veel ontspanning. Daar de snelheden ook daar jaarlijks hoger komen te liggen wordt het voor mijn overnachtduiven wel wat moeilijker om zich te meten met de snelheidsduiven maar het blijft daar altijd iets moois om mee te maken".

Wanneer werd duivensport meer dan een hobby, wat veranderde er concreet?
"In 2010 was er een omschakeling van de snelheidsvluchten naar de overnachtvluchten. Ik was best wel succesvol op de snelheidsvluchten, zeker op de dagfond maar vond dat je de hele week bezig was met de duiven ernaartoe te brengen zo'n vlucht al snel voorbij was. Het was eigenlijk maar een kort pleziertjes hebben. Daarom ging ik me richten op de overnachtfond. Op een duivententoonstelling in Tiel was er een bonnenverkoop en ik kocht daar een bon van Arjan Beens. Toentertijd een enorm sterke Nationale speler, hij behoorde bij de top. Op gegeven moment haalde ik het gekochte duifje en sprak met hem af om 20-25 eitjes af te nemen. Dat deed ik 2 jaar op rij en zo bouwde ik aan de basis van mijn overnachtkolonie. Toen de prijzenregen begon werd het meer dan een hobby. In 2018 had ik mijn hok namelijk teruggebracht naar de oude situatie van toen ik erop speelde met de snelheidsvluchten".

Wat onderscheidt volgens jou een goede liefhebber van een absolute kampioen in de duivensport?
"Een kampioen is 24/7 met zijn duiven bezig. Het verschil is ook dat een kampioen een plan heeft en een goede liefhebber een excuses. Een kampioen maakt vooraf het seizoen een plan en wijkt daar niet van af, of het moet echt dwingende redenen hebben. Ook vallen de gedragingen van duiven hem eerder op, hij of zij kunnen duiven goed 'lezen'. Ook gaat een kampioen regelmatig met de duiven op controle bij de dierenarts om zeker te zijn dat zijn duiven optimaal zijn. Hij laat ook niks aan het toeval over".

Met wie bespreek/deel je alles over jouw succesformule en wat zijn de belangrijkste gespreksonderwerpen?
"De laatste jaren bespreek ik veel met Jack en Johan Gun, 2 broers en oud duivenmelkers. Zo'n 4 jaar geleden namen zij contact met mij op om eens te komen kijken bij de thuiskomst van de duiven. Vroeger zaten we in dezelfde jeugdbond. Ik heb deze 2 broers de laatste 2 jaar meer betrokken bij mijn duivenkolonie vanwege gezondheidsproblemen. Op gegeven moment lag ik op de I.C. en het was kantje boord. Ik kon geen hok krabben of amper achter de computer. Zij deden dan ook de verzorging en de administratie. Met hen praat ik over de duiven, het voeren, de voorbereiding naar de vlucht toe, zeg maar gerust de duivensport van A tot Z".

Bernard Brouwer

Wat is het moeilijkste onderdeel van je succes, en hoe ben je daarmee omgegaan?
"Het verspelen van hele goede duiven wat mij erg aan het hart gaat omdat ik ook een band heb met mijn duiven. Je moet kunnen incasseren, zowel met de vluchten maar ook door het roofvogelprobleem. Af en toe heb ik het idee dat we voer aan het kweken zijn voor die vogels. Julius Caesar zei echter ooit: 'Zonder lijden geen overwinning'. Je moet dan ook niet bij de pakken neer gaan zitten. Dit jaar verspeelde ik op Duffel maar liefst 25 jonge duiven. Ik had ze bij hoge uitzondering gelapt en

ze kwamen goed naar huis. Maar wat een weekje later een mooie vlucht moest worden werd een ramp. Dan kijk ik wel naar de lossingsverantwoordelijken, lossen om 11.00 uur bij een steeds meer aantrekkende wind en ook nog eens kruislossingen met Oost Brabant. Je wordt er gek van maar je moet niet opgeven".

Was er een specifiek moment of een bepaalde duif die jouw carrière een beslissende richting gaf?

"In 2021 werd ik Nationaal Kampioen en het jaar ervoor en het jaar erna zat ik er ook dichtbij. Vond dat wel een verdiende bekroning op mijn werk. In 2021 nam ik voor de eerste keer deel aan Barcelona met 1 duif en speelde de 21e Nationaal. Dat was voor mij de reden om voortaan op Barcelona te spelen. Met groot succes achteraf, vorig jaar nog de 17e Nationaal en 25e Internationaal".

Wat is het meest interessante wat jij onlangs hebt opgestoken, en hoe heeft dat uw visie op duivensport veranderd?

"Eigenlijk heb ik weinig opgestoken van een ander, heb alles zelf geleerd of het moet in het begin van mijn duivenmelkersloopbaan zijn geweest. Als het goed gaat kan je zelfs een broedschaal prijzen laten vliegen. En als het niet goed gaat moeten ze mij maar eens komen vertellen hoe het wel moet, maar dat zijn er absoluut heel weinig. Duivensport is mooi maar kan ook heel hard zijn en zonder het vermogen om te incasseren red je het niet".
Kun je een moment beschrijven waarop je bijna bent gestopt met de sport?
"Dat was toen het helemaal niet ging in 2018. Met een succesvolle ploeg van eerdere tijden liep het totaal niet. Ik zei nog tegen mijn vrouw Petra dat als ingrijpende aanpassingen niet helpen dan leg ik een pak stro onder het hok en steek het aan. Maar als je nadenkt, ik ben een doorzetter, geef niet op en wat moeten wij na zoveel jaren zonder de duivensport".

Wat is de grootste aankoop die u ooit hebt gedaan, en waarom was die belangrijk voor jou?

"Kom ik terug op de eitjes van Arjan Beens. Daar komen topduiven uit zoals 'Miss Orang 47', 'Miss Orang 48'en uit de Miss Orang 47 komt weer 'de Porsche'. Toplijnen die als een rode draad door mijn kolonie lopen. Daarnaast heb ik wel grote aankopen gedaan bij diverse bekende liefhebbers maar dat wilde niet altijd pakken met de duiven die ik toen had. Je koopt wel duiven met een goede afstamming en dus presterende lijnen maar het zijn alleen maar papieren tijgers. Maar uit de 'Messi' van de familie Toom haalde ik een dochter. De 'Messi' leende ik uit aan een maat die er 2 jaar lang uit kweekte en met goed resultaat. Zijn kolonie werd beter qua prestaties. Mijn vrouw speelde met een kleindochter van de 'Messi' een 1e in het NIC op Bressols".

Wat is de meest waardevolle les die u hebt geleerd en waar of van wie hebt u die opgestoken?

"Je moet niet alles aannemen wat een ander je vertelt. Op je eigen intuïtie en kennis afgaan. Je kent de situatie in en rond jouw hok als de beste. Alle kennis heb ik opgestoken door jarenlange ervaringen. Van de gebroeders Guns heb ik ook veel geleerd. Het voeren van de jonge duiven en de oude duiven in de winterperiode bijvoorbeeld want dan worden de prijzen al gemaakt. Voeren is het allerbelangrijkste wat er is, wat geef je en de hoeveelheid. Liever 2x per dag voeren dan in een keer veel".

Waar trek jij persoonlijk de ethische grens in de duivensport?

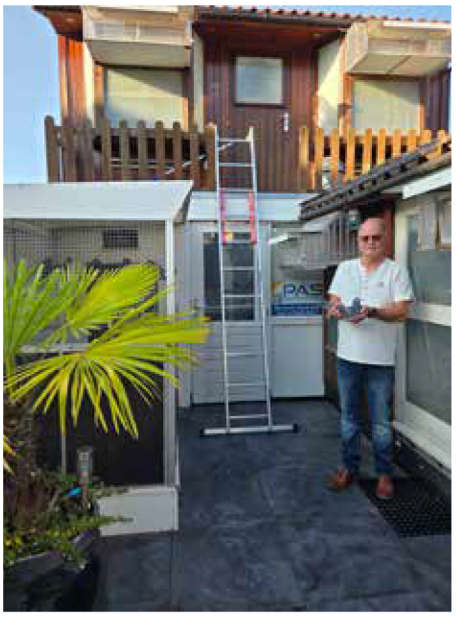
"Dat je als eigenaar van een duif zelf verantwoordelijk daarvoor bent. Draag zorg m.b.t. het feit dat de duiven elders worden opgehaald. Je kan niet een particulier met een duifje van jou laten zitten, schakel desnoods iemand in. Met de jongen uit die 25 eitjes van Arjan Beens vlogen er op gegeven moment van de schrik 23 door het hele land. Wat er gebeurd was weet ik niet maar de schrik zat er goed in. Van Limburg tot aan Groningen, ik haalde ze zelf op of liet ze ophalen. De jonge duif die in Groningen zat werd de 'Miss Orang 48' en een van de jongen die in Limburg zat werd de 'Miss Orang 47'. Ik had ze, nadat ze hier weer terugkwamen op het hok, direct naar de kweekkolonie verplaatst. Zo word je, achteraf gezien, nog eens beloond. Niet dat elke opgehaalde duif een topper wordt maar je moet er zorg voor dragen".

Kun jij uitleggen hoe jij het karakter van een topduif herkent, wat zie jij wat een ander mist?

"Een topduif zit altijd in het zondagspak, nooit ziek. Wil wel eens of vaker afzijdig trainen van de groep, houd je in het hok constant in de gaten. Is super alert en kan erg territoriaal zijn maar dat hoeft niet altijd. Als je je duiven goed in de gaten houdt en kunt lezen dan vallen die op".

Als je één ding in de duivensport zou mogen veranderen om deze beter of eerlijker te maken, wat zou dat dan zijn?

"Terugkomend op de jonge duiven. Wij zitten in een zuidelijke provincie en moeten altijd wachten totdat de overige afdelingen gelost zijn. Men wil van de andere afdelingen de geloste duiven weghebben voordat de onze eruit mogen.

Bernard voor zijn hok

Dat is niet fijn als het erg warm is en onze jonge duiven de hitte ingestuurd worden. Laat onze duiven dan i.p.v. de zaterdag los op de zondag, er zijn dan veel minder duiven in de lucht en kunnen we met meer geruststelling onze jonge garde opwachten. Ik kijk dan ook met name naar het voorkomen van de verliezen naar beneden krijgen".

Welke persoonlijke opoffering vond je het zwaarst op weg naar de top, waar anderen zelden over praten?

"We zijn 24/7 met de duivensport bezig en gelukkig is Petra er ook gek mee. Toen ik in de bouw zat deed Petra werkelijk alles m.b.t. de verzorging van de kolonie. Doordat we zoveel met de duivensport bezig zijn hebben we een ander soort sociaal leven dan een niet duivenmelker. Sociale activiteiten schieten erbij in tijdens het hoogseizoen en dat is niet altijd fijn. Een huisdier hebben schept al verplichtingen en tijd, je duivenkolonie haast de helft van je leven".

Tot slot

Het was met Bernard weer heerlijk praten, wat kan die man lekker kletsen. In mijn poging om zijn snelheid in praten bij te houden begon mijn pen haast te roken, humoristisch bedoelt dan wel. Tussentijds moest ik dan ook af en toe aan de bel trekken. Ik wil Bernard heel hartelijk bedanken en hem samen met zijn vrouw Petra veel succes toewensen.

Rob Coort